

OKRESNÁ PROKURATÚRA NITRA
Damborského 1, 949 99 Nitra 1

Číslo: 3 Pv 537/24/4403-27
EEČ: 2-32-26-2026

Nitra 28.01.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinený v presne nezistenom čase približne od roku 1992 do jeho odchodu zo spoločného bytu po rozvode v presne nezistený deň v roku 2020, na adrese XXXXX, XXXXX spôsobil poškodenej svojej manželke XXXXX a ich spoločným deťom XXXXX a XXXXX fyzické a psychické utrpenie opakovanými údermi, vyvíjaním psychického nátlaku, a to tým spôsobom, voči poškodenej XXXXX, že túto fyzicky napadol a to tak, že jej dal v presne nezistený deň v období ich manželstva jedenkrát facku, pri čom na menovanú psychicky vyvíjal tlak, aby uvarila niečo, čo ona nevedela, tlačil na ňu, že to musí uvariť, následkom čoho sa poškodená roztriasla a pociťovala strach, zakazoval jej návštevy kamarátok v byte bez jeho prítomnosti, ak bránila dcéry pred obvineným a jeho fyzickým napadnutím, tak ju jedenkrát silno udrel po ramene a prízvukoval jej, že on je tým prvým a všetci ho budú poslúchať, namontoval do chodby bytu na adrese XXXXX, XXXXX kameru, aby mal kontrolu

nad poškodenou a ich deťmi, keď nakúpila potraviny, tak po nej kričal, že niektoré veci nemusela kúpiť, keď nepredložila bloček z nákupu tak po poškodenej kričal, čo toho toľko nakúpila a pýtal sa koľko peňazí minula, pri čom poškodená plakala, v presne nezistený čas, keď poškodená potrebovala kabelku, tak jej zakázal, aby si ju kúpila a odmietol jej ju kúpiť v zľave za 12,-eur, vyčítal jej, že on tvrdo drie a poškodená nesmie míňať, kričal na poškodenú, že pôjde do basy za to, že pustila ich dcéru Renátu v čase, keď mala 16 rokov do Trnavy za kamarátkou, poškodenú ponižoval, tým, že jej hovoril, že nič nevie, nič nevie vybaviť, je tučná, vyčítal jej, že sa neoblieka pekne, poškodená sa pri nadávkach od obvineného triasla, bála sa ho, či ju udrie, voči poškodenej jeho dcére XXXXX tým spôsobom, že keď mala 3 roky, nakázal jej vyzliecť sa do nohavičiek a takto ju vyhodil pred dvere bytu na chodbu a vyhánal ju preč, v čase keď mala poškodená Renáta 8 rokov, obvinený jej pobalil kufor, zobral ju do auta a vzal ju do rómskej osady niekde do Mlynáriec v Nitre, kde jej nakázal, aby vystúpila z auta, povedal jej, že ak nevystúpi, jej dá facku a obvinený odišiel na aute približne 200 m a potom sa po Renátu vrátil a povedal jej, že keď nezačne poslúchať, tak ju tam nabudúce nechá, toto jej urobil dva až trikrát, keď mala Renáta približne 10 rokov, ju udrel päsťou do oblasti tváre, čoho následkom jej tiekla krv z nosa, zahnal ju do kúta, kde ju bil päsťami do chrbta, následkom čoho mala Renáta modriny na chrbte, pričom ako toto videla XXXXX a chcela si dcéru chrániť, tak ju obvinený slovne nadávkami a urážkami vyhodil z izby, keď Renáta navštevovala strednú školu a mala približne 15 rokov, tak jej obvinený vložil sledovacie zariadenie do kabelky, ktoré si po čase Renáta všimla a vyhodila ho do koša, keď mala večer Renáta pred spaním v ruke telefón, tak jej ho vychmatol a dal jej za to facku, že má v ruke telefón, namiesto toho, aby už spala, kontroloval ju pomocou GPS a kamery v byte na chodbe, ponižoval ju tým, že jej hovoril v súvislosti s obliekaním, že je ako kurva, nadával jej ako aj Diane, že sú sprosté, nevedia sa správať, keď obvineného neposlúchala, ten ju udrel päsťou do chrbta, kopol do chrbta, kopol do brucha, buchol päsťou do nosa, veľakrát jej dal facku, sotil ju, až spadla, voči poškodenej dcére XXXXX tým spôsobom, že keď mala 3 roky po nej kričal, čo musí robiť, kde musí sedieť, pričom mu poškodená XXXXX vysvetľovala, že to je malé živé dieťa, no obvinený na Dianu kričal za každú drobnosť, keď mala Diana 12 rokov, tak ju obvinený zobral na ulicu Na Hôrke v Nitre, kde žili Rómovia, kde jej povedal, aby vystúpila z auta, mala strach, nechcela vystúpiť, prosila ho, že už bude dobrá, na čo jej povedal, že ešte raz a potom sa vrátili domov, keď mala Diana 18 rokov ako sedeli pri obede za stolom a rozprávali sa, obvinený buchol po stole a povedal dosť, čo však nerešpektovala, preto ju udrel rukou po ústach, čím jej rozťal peru, načo sa poškodená rozplakala a odišla do izby, kontroloval poškodeným Diane a Renáte mobily, prikazoval im dokedy môžu byť večer vonku, kedy musia ísť spať, keď Diana mala 17 rokov bola doma v kúpeľni a chcela sa ísť sprchovať, tak medzi šampónmi uvidela malú kameru, na čo išla za obvineným, ktorý kameru išiel ihneď z kúpeľne zobrať a uviedol, že Diana je vždy dlho v kúpeľni, že ktovie čo tam robí, že on potom musí dlho čakať, kedy sa on dostane do kúpeľne, poškodená Diana chodila domov so strachom kvôli obvinenému, bála sa ho, akú bude mať náladu, čo jej bude vyčítať, presadzoval pred poškodenými, že ženy doma pracujú a upratujú, pričom toto po poškodených aj vyžadoval a zakazoval im chodiť von medzi kamarátov, kontroloval im mobily, keď Diana neposlúchala, dal jej obvinený facky, buchol ju rukou po ústach, buchol ju po zadku, po chrbte, sotil ju na gauč, po rozvode manželstva s poškodenou XXXXX, ku ktorému došlo v roku 2020 a počas vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré prebiehalo v rokoch 2021 až 2024 obvinený vyvíjal na dcéry

poškodené Dianu a XXXXX psychický nátlak, aby zostali bývať s ním v ich spoločnom byte a poškodená XXXXX nech si nájde iné bývanie, ak budú chcieť zostať s matkou Vierou, tak sa stanú bezdomovcami, lebo mama bude na ulici, keď budú s matkou, tak im prestane pomáhať, prestane im platiť internát, nebude s nimi udržiavať kontakt, nevezme ich na výlet, dovolenku, nepomôže im pri vybavovaní vecí na úradoch, zo strachu pred obvineným dala poškodená XXXXX vymeniť zámok na vchodových dverách do bytu, keď obvinený zistil, že je vymenený zámok na dverách bytu, napriek strachu poškodených z jeho osoby a ich nesúhlasu, dal v apríli 2024 opäť vymeniť zámok na dverách do bytu, aby mal do bytu prístup, pričom požadoval od poškodenej XXXXX, aby ona zaplatila výmenu zámku na dverách do bytu, čím týmto konaním poškodeným XXXXX, XXXXX a XXXXX spôsobil fyzické a psychické utrpenie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovatelka odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Nitre, (ďalej len „vyšetrovatelka PZ“), uznesením pod ČVS: ORP-694/1-VYS-NR-2023 zo dňa 06.11.2024 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začala trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesla obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovatelka PZ predložila na tunajšiu prokuratúru spisový materiál spolu s návrhom na postúpenie veci – trestného stíhania obvineného XXXXX na prejednanie priestupku podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistila nasledovný skutkový a právny stav.

Obvinený XXXXX v prípravnom konaní vypovedal, že zo začiatku bolo v manželstve s poškodenou XXXXX všetko v poriadku, po svadbe bývali u svokrovcov 4 roky, potom sa presťahovali do bytu, kde bývali sami. Po ôsmich rokoch sa im narodila dcéra Diana. Manželku bolela chrbtica, preto sa o Dianku celý rok staral on. Keď mala Diana 6 rokov, narodila sa dcéra Renáta a o šesť rokov sa narodil syn Mário. Manželka bola v podstate 18 rokov na materskej dovolenke, potom bola 2 roky nezamestnaná. On všetko financoval a vybavoval v domácnosti. Manželka bola vo výchove detí benevolentná, všetko dcéram dovolila. On dievčatá Dianu a Renátu upozorňoval, aby rešpektovali jeho príkazy, aby chodili zvonku domov skoro, pretože sa o ne bál, aby sa im niečo nestalo, pretože sú obe nepočujúce. V byte na chodbu nad vchodové dvere namontoval kameru, aby bolo vidieť, kedy chodia dcéry domov, vtedy mala Renáta 10 – 12 rokov a Diana 16 - 17 rokov, ešte neboli dospelé, chcel vedieť, či ho neklamú, cítil sa za ne zodpovedný, keby sa im niečo stalo. Venoval sa Diane, učil ju, chodil s ňou do klubu Efeta, kde sa venujú nepočujúcim deťom. Diana bola veľmi múdra, snaživá, argumentovala, že

otec jej prikazuje, že musí, ale on jej vysvetľoval, že je to pre jej budúcnosť, aby nemala problémy. Diana zmaturovala a vyštudovala vysokú školu, má titul Bc. Renáta bola tvrdohlavá, keď jej niečo vysvetľoval, všetko odmietala, nechcela ho počúvať, keď jej niečo rozprával, tak sa otočila a odišla, neakceptovala ho. Keď prišiel domov tak nebolo upratané, nebolo navarené. Chcel deti dobre vychovať, aby sa v živote uplatnili, lebo ako nepočujúce to budú mať v živote ťažšie. Niekedy, keď dcéry nepočúvali, tak mu manželka napísala správu, že dievčatá neposlúchajú, aby s nimi urobil poriadok. Videl, ako manželka XXXXX udrela Renátu po chrbte, keď Renáta neposlúchala, niekedy ju aj ťahala za vlasy po zemi, to videl asi 6-7 krát asi v roku 2017-2019, keď ešte neboli rozvedení. Stalo sa, že povedal dievčatám, aby asi o 9-10 večer išli spať, on zaspal a keď sa pred polnocou zobudil zistil, že dievčatá ešte nespia, Renátu zobral za ruku do izby a tam ju hodil na posteľ, ona ho kopla, nepozerala na neho, vtedy sa rozčúlil, tak ju buchol po chrbte, takto intenzívne ju buchol na posteli iba raz a to preto, aby ho počúvala. Renáta bola veľmi papuľnatá, na všetko mala odpoveď, nikdy nechcela počúvať. Renátu občas udrel, ale nie silno, len aby ho počúvala. Nikdy deti nebil, len keď Renáta papuľovala, ľahko ju buchol po ramene. Nemohol na dievčatá zakričať, aby upútal ich pozornosť, keď sa Renáta otočila chrbtom, nevedel inak upútať jej pozornosť, len poľukaním po pleci alebo čapnutím po chrbte, nemalo to ale význam úderov alebo bitky. Platil všetky výdavky na domácnosť, manželka mala nejaké svoje peniaze, nezakazoval jej, čo môže, nemôže kúpiť. Stalo sa, že keď bola Renáta väčšia, mala viac ako 3 roky, povedal jej, aby sa obliekla, neľahal ju, išli autom do Mlynárieč v Nitre, boli tam závody, nejaké podniky povedal jej, aby si vystúpila z auta, on išiel autom asi 2-3 metre, potom sa po ňu vrátil, chcel jej tým vysvetliť a ukázať, či by jej takto bolo lepšie alebo je jej lepšie doma, kde by poslúchala. Neboli v rómskej osade. Dianu, keď mala 12 rokov a nechcela doma pomáhať pri upratovaní, tak ju zobral tam, kde bývali Rómovia a pýtal sa jej, či chce takto bývať. Diana sedela v aute a videla panelák rómskej rodiny a neporiadok. Len jej chcel vysvetliť, že treba upratovať, pre nepočujúcich je lepšie vidieť než rozprávať, bol to jeho výchovný prostriedok, ktorý pochopila. Stalo sa, že nainštaloval kameru do kúpeľne, pretože v trojizbovom byte bývali piati, dievčatá boli dlho v kúpeľni, nepočuje, čo tam robia, či dlho púšťajú vodu, nevidí, či sa hrajú na telefóne. Nechcel zasahovať do ich intímnych zón, bolo vidno na kamere len do pol pásu vrch, nebolo tam natočené nič, lebo Diana to hneď našla. Dievčatá sa v kúpeľni zamykali, nikto nebol schopný ich ohlásiť, že sú tam dlho. Žiaden iný úmysel v tom nebol.

V prípravnom konaní bola vypočutá poškodená XXXXX, ktorá vypovedala, že svadbu s obvineným mali 16. apríla 1988. Po svadbe bývali 4 roky u jej mamy. Potom sa presťahovali do bytu, kde žili sami. Cítila sa nesvoja, bola zvyknutá celý život pri mame. XXXXX jej dal prvú facku v byte, rozčúlil sa, pretože chcel, aby niečo uvarila a ona mu na to povedala, že nemá chuť, že sa jej nedá, preto sa pochytili. Druhýkrát ju fyzicky napadol, keď ju silno buchol po ramene, bola z toho v šoku, roztriasla sa. Keď sa narodila Diana, zistili, že je nepočujúca, spolu ju vychovávali. XXXXX ju učil. XXXXX začal dávať príkazy, zákazy, nariadenia. Zvykli si na jeho prístup. Dianka bola poslušná. Renátka mala inú povahu, bola veľmi živá. Štefanovi sa nepáčilo správanie Renátky, stále jej prikazoval, niekedy jej aj čapol po zadku. Renátka keď mala medzi 3 až 5 rokov, XXXXX jej povedal, aby sa vyzliekla a len v nohavičkách ju vyhodil pred byt na chodbu, pretože neposlúchala. Vynadala mu za to, zobrala Renátku do bytu a obliekla ju. Renátka, keď mala možno 12 rokov, neposlúchala, preto XXXXX jej nabalil do tašky veci a zobral ju, kde bývali Rómovia,

Renátka plakala. XXXXX chcel o všetkom v domácnosti rozhodovať, vyčítal jej, keď deti neposlúchali, že je to jej výchova. Videla raz ako v izbe XXXXX kopal Renátku, ktorá ležala na posteli dole bruchom. XXXXX na ňu kričal, aby išla preč do kuchyne, ale neposlúchla ho, zobrala Renátku a povedala mu, že to, že neposlúcha sa nerieši kopaním. Renátka jej ešte povedala, že ju aj buchol päťou do nosa. Stalo sa, že keď sedeli za stolom na obed, rozprávali sa, Dianka niečo povedala, načo sa XXXXX urazil a dal Dianke facku. Povedala mu na to, či je normálny, že toto robí, Diana mala rozťatú peru, išla do izby, kde plakala. XXXXX to považoval za normálnu výchovu. XXXXX im klamal ohľadne práce, ako trávil čas, kde bol a s kým. Zistili, že má priateľku, že ju podvádza a ich manželstvo skončilo, preto aj podala žiadosť o rozvod. XXXXX jej nadával, že nie je pekne oblečená, že je veľmi tučná, preto s ňou nikam nemôže ísť. Povedala mu na to, že no a čo má s tým robiť, má tri deti. Ponižoval ju, že nič nevie, nič nevie vybaviť, áno veď bola stále doma, bola doma 15 rokov. XXXXX povedal, že všetko vybaví, tak to akceptovala. Vyžadoval od nej v spálni poriadok v skriniach, prikázal jej počúvať svokru. Zakázal u nich návštevy zo žiarlivosti. XXXXX jej hovoril, že musí šetriť, pozeral jej pokladničné bloky, kričal na ňu, že rozhadzuje peniaze, stále sa hádali. XXXXX kúpil kameru na chodbu bytu, súhlasila s tým, dôvodil tým, že Renáta niekedy chodila poza školu, aby ju kontroloval, ale myslí si, že chcel kontrolovať ju, aby vedel kedy je doma, keď ona išla do roboty, tak potom prišiel XXXXX domov. XXXXX dal Renáte do tašky GPS zariadenie, aby vedel, kde sa pohybuje, vedela o tom, lebo jej to predtým ukázal. Renátka chodila niekedy neskoro domov. Renáta bral mobil, keď nerešpektovala jeho príkaz a Renátka jej povedala, že ju preto aj zbil. XXXXX chcel mať doma poriadok, ale on nepomáhal. S obvineným nie je v žiadnom kontakte, teraz sa cíti super, už sú aj majetkovo vysporiadaní. Trestné oznámenie bolo podané potom, čo navštívila organizáciu Slniečko.

Poškodená XXXXX v prípravnom konaní vypovedala, že otec jej dával tresty, občas ju aj zbil, najprv udrel a potom, keď sa spýtala prečo, začal vysvetľovať. Otec vedel byť aj milý, aj v poriadku. Otec nemal rád, keď sa mu papuľovalo, keď mu oponovala, dal jej facku. Niekedy aj krvácala z rozťatej pery. Napríklad, keď sedeli za stolom a rozprávali sa, otec povedal dosť, avšak ona ešte pokračovala, načo otec buchol po stole, dal jej po ústach, vtedy mala rozťatú peru, rozplakal sa a išla do izby. Keď mal otec prísť domov, boli napäté, rýchlo upratovali, aby bolo všetko v poriadku, aby bol otec spokojný. Otec prišiel, skontroloval, vždy niečo komentoval, vždy sa mu niečo nepáčilo. Otec prikazoval všetkým, nariadil a oni museli poslúchať. Keď bola malá ich vzťah bol dobrý, keď otec začal mamu podvádzať, vzťahy doma sa zhoršili, bol stále nervózny. Keď mama podala žiadosť o rozvod, otec sa z domácnosti odsťahoval. Dvakrát ju odsotil a padla na sedačku. Za trest jej zobral mobil alebo počítač, vyčlenil je na počítač hodinu alebo dve. Povedal jej, že musí byť doma o desiatej večer, ak meškala, zostala za dverami vonku. Osobne mu musela oznamovať, že ide do mesta, nestačilo, keď to povedala mame, to už mala asi 19-20 rokov. Niekedy ju aj udrel, čapol po chrbte alebo po pleci. Keď niečo zle urobila, alebo neposlúchla dostala aj po zadku, po chrbte, alebo ju sotil na gauč, buchol po ústach. Nikdy nebola na vyšetrení u lekára. Keď boli na návšteve, otec jej stlačil ruku, keď niečo povedala alebo sa správala, čo sa mu nepáčilo. Napriek tomu, že už mala po 18 roku otec jej nedovolil byť vonku s partou dlhšie, musela ísť domov. Veľmi ju nahnevalo, že otec dal kameru do kúpeľne a tvrdil, že o tom mama vedela, čo nebola pravda. Dôvodil tým, že je dlho v kúpeľni, mal to riešiť časovačom. Kamera bola aj na chodbe, prístup ku kamerovým záznamom mal len otec. Raz sa

stalo, že keď niečo neposlúchla otec ju zobral autom na Hôrku, otec jej prikázal, aby sa zbalila a pôjde bývať do cigánskej osady, keď tam prišli autom, povedal jej, aby vystúpila z auta, mala strach, nechcela vystúpiť, prosila ho, že už bude dobrá, povedal jej, že ešte raz a potom sa vrátili domov. Urobil to aj Renáta, tú vzal autom na Orechov dvor. Renátu vyhodil v nohavičkách pred dvere bytu na chodbu. Renáta chodila do škôlky s počujúcimi deťmi aj na strednú školu, ktorú jej vybral otec, chodila s počujúcimi deťmi, ťažko s nimi komunikovala, cítila sa v škole menejcenná, necítila sa v škole dobre, stredná škola ju nebavila, preto nechodila do školy, preto bola nervózna, otec to zdôvodňoval tým, že je zlá, neveril jej, ale učiteľom.

Poškodená XXXXX v prípravnom konaní uviedla, že keď mala asi 4-5 rokov alebo 5 až 8 rokov, nepamätá si, otec ju vyhodil v nohavičkách pred byt na chodbu, bola z toho v šoku, nerozumela tomu, čo urobila zle, mama to videla a zobrala ju dovnútra, mama bola z toho šokovaná, on jej povedal, že sa mám naučiť, ako sa správať. Keď mala 12 rokov otec jej prikázal, aby sa zbalila a s kufríkom ju vyhodil z auta v cigánskej osade, videla ako sa s autom pohol, plakala, otec sa s autom pre ňu vrátil a išli domov. Toto jej urobil dvakrát. Od 4-5 rokov až možno do 19 rokov ju otec bil, keď ho nerešpektovala, neposlúchla ho. Otec ju udral päťou do chrbta, kopol ju do chrbta, kopol ju do brucha, buchol ju do nosa päťou, veľakrát jej dal facky. Otec ju raz udral aj do hlavy, mala modriny. Stalo sa, že musela hodinu, dve kľáčať na dreve. Často ju postavil do rohu, kde ju aj zbil, trápila sa pre jeho správanie sa. Aj keď potrebovala večer viac času nerešpektoval to, musela ísť o 20.00 alebo o 21.00 spať. Zvonku museli byť doma o piatej alebo o šiestej večer. Nedovolil jej zostať vonku dlhšie. Všetko jej zakazoval. Bála sa ho. Naschval si minula kredit na mobile, aby s ním nemusela komunikovať, a tak sa mohla slobodne túlať. Kontroloval jej mobil, s kým si a čo si píše. Niekedy ho nerešpektovala, nedala mu mobil, preto ju zbil alebo jej dal zákaz. Je pravda, že v potravinách ukradla veci, pretože jej nedal peniaze, keď si ich od neho pýtala, ale aj otec kradol, tak to mala od neho. Otec jej nerozumel, komunikácia medzi nimi viazla, ich názory boli iné, dostávali sa do rozporov. Otec nemal trpezlivosť, nič nevysvetlil, nahradil to bitkou, príkazmi, zákazmi. Keď bola menšia, mama ju zo dvakrát zbila, to bolo pod vplyvom otca, ktorý dobrú výchovu požadoval cez bitky. Keď vyskúšala fajčenie, tak ju zbil, nechcela upratať, alebo nechcela umyť riad, otec kričal, že nič nerobí, a zbil ju. Otec dal kameru do kúpeľne, dôvodil tým, že Diana býva dlho v kúpeľni a kameru by pozerala mama, ale to povedal až vtedy, keď Diana našla kameru, mama nevedela o kamere v kúpeľni. Dal kameru aj na chodbu s tým mama súhlasila. Otec jej dal GPS do tašky, keď to zistila, GPS vyhodila do koša, následne to našla u otca na policičke, mala vtedy 15-16 rokov, sledoval tým, kde sa pohybuje. Nerozprávali sa o tom, prečo ju tak kontroluje, to by bolo papuľovanie. Otec jej zakázal mať roztrhané rifle, mali to jej kamarátky, ona však nemohla, preto mu robila aj na truc, aj keď vedela, že ju potom zbije. Na lekárskom ošetrení po bitke od otca nikdy nebola, mala len modriny. Niekedy jej povedal, že je ako kurva, hovoril im, že sú sprosté, že sa nevedia správať. Keď bola zlá známka, za trest otec vymazal heslo wifiny, zakázal im mobil, keď bola dobrá známka, dal im cukrík a potom aj mobil. Musela myslieť dopredu, cestu ako niečo urobiť, aby sa otec o tom nedozvedel. Otec hovoril, že v škole musia byť len jednotky, dvojky, nerešpektoval, že bola nepočujúca v integrovanej triede spolu s počujúcimi. V škole sa cítila byť šikanovaná, učitelia nezohľadňovali, že je nepočujúca, trápila sa, preto sa zle správala, nerešpektovala, v škole mala pocit, že všetci sú proti nej a otec veril všetkým okolo, nie jej, občas dostala aj trojku, štvorku, otec išiel hneď na tresty, zákazy, nechcel počuť, že to má ťažké v škole, bola z toho

vyčerpaná. Po škole musela chodiť do Efety, pondelok až piatok malá plné dni, plus sa ešte učila, preto si chcela v sobotu, nedeľu oddýchnuť, ale musela robiť poriadok, musela doma pomáhať. Nemala žiadnu voľnosť, čas pre seba.

Zo znaleckého posudku č. 6/2025 XXXXX znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých vyplýva záver, že XXXXX sa v konfliktných situáciách správala rôzne, jej reakcie boli situačne determinované v závislosti od nálady svojej alebo atmosféry v rodine. Má sklony v náročných situáciách reagovať regresom, bagatelizáciou problému v danom momente, ale je schopná mobilizovať sa aj k direktivite a vysloveniu vlastného názoru voči obvinenému, kedy mu opakovane povedala svoj názor a aj ho bola schopná presadiť. K jej zmene postojov k obvinenému v zmysle rozhodnutia podať žiadosť o rozvod došlo v momente, keď zistila, že obvinený má mimomanželský pomer. U poškodenej sa nejedná o týranú osobu. Konanie obvineného nespôsobovalo poškodenej fyzické alebo psychické utrpenie, išlo o konfliktné domáce fyzické násilie v podobe úderov, ktoré poškodená udáva, že sa stalo 2 x, psychické násilie, ktoré bolo vo forme ponižovania. Spolužitie poškodenej a obvineného bolo konfliktné, ale u poškodenej sa nejedná o syndróm psychického utrpenia alebo týrania, správanie obvineného jej mohlo spôsobovať prežívanie psychického diskomfortu a neurotických ťažkostí, mohla prežívať strach, aktuálne ale je v stave, kedy uvedené emócie neprežíva a nič z vedeného nezanechalo na jej psychike následky. Konanie obvineného neovplyvnilo obvyklý spôsob života poškodenej. Išlo o fyzické násilie a psychické násilie, ktoré prepuklo v reakcii na konkrétnu vyhrotenú situáciu. Nebolo ukotvené v permanentnej kontrole a devalvácii ľudskej dôstojnosti. Psychologická intervencia aktuálne nie je potrebná. Poškodená je na základe kognitívnych schopností schopná správne vnímať a reprodukovat' okolnosti týkajúce sa tohto prípadu. Jej všeobecná vierohodnosť je zachovaná, ale limitovaná postihom v sluchovej zložke. Špecifická vierohodnosť je znížená. V správaní je ťažký stupeň rigidity, veľa stereotypov v správaní, ktoré sťažujú adaptáciu na nové podmienky, čo ešte zhoršuje aj obava zo zlyhania.

Zo znaleckého posudku č. 7/2025 XXXXX znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých vyplýva záver, že XXXXX v konfliktných situáciách skôr zaujala defenzívne postoje, miestami pri podpore sestry alebo matky vedela situačne proti obvinenému vystúpiť, verbálne, vykomunikovať to, čo považovala za potrebné, ale ani táto snaha nebola podľa nej úspešná. K zmene jej postojov k obvinenému došlo po začatí riešenia vysporiadania BSM medzi rodičmi poškodenej a tiež po konfliktoch, ktoré vznikli po odsťahovaní sa obvineného k novej partnerke. U poškodenej sa nejedná o týranú osobu. Poškodenej nebolo spôsobované zo strany obvineného fyzické alebo psychické utrpenie v zmysle týrania, išlo o konfliktné domáce fyzické násilie v podobe bitiek a faciek a psychické násilie vo forme ponižovania a devalvovania, kde bola vzťahová disharmónia, ale prirodzená v dyáde rodič – dieťa. Konfliktné spolužitie a násilie bolo u nich ako súčasť konfliktných stretov nielen medzi poškodenou a obvineným ale aj inými členmi domácnosti. Išlo o fyzické násilie aj psychické násilie, ktoré prepuklo v reakcii na konkrétnu vyhrotenú situáciu. Nebolo ukotvené v permanentnej kontrole a devalvovaní ľudskej dôstojnosti druhého ako je to typické pre týranie. Objektívne sa nemanifestovali symptómy, ktoré by odkazovali na diagnózu PTSP, rovnako ani

subjektívne poškodená nič z uvedeného neudávala. Poškodená udala, že konanie obvineného vníma ako týranie, je to však jej subjektívny pocit, objektívne ťažké príkorie preukázané nebolo. Všeobecná vierohodnosť poškodenej je znížená kvôli subjektivistickému percipovaniu objektívnej reality a katatýmnomu (emóciami ovplyvnenému) mysleniu. Špecifická vierohodnosť je hranične pozitívne naplnená. Jej vyjadrenia sú samozrejme vopred pripravené, ale nenesú znaky naučenej výpovede, pracuje s nimi od prvej návštevy právnicka matky, kedy podala svoje vyjadrenie. Aktuálny psychický stav poškodenej je priaznivý, aktuálne nie sú prítomné znaky depresie alebo posttraumatickej stresovej poruchy. V istom období u poškodenej vidieť snahu o devalváciu otca a nadmernú idealizáciu matky, ktorá poskytuje všetko, čo potrebuje. Za týmto ale nestojí len zložitá atmosféra v rodine, ale aj udalosti, ktoré sa udiali po odsťahovaní obvineného zo spoločnej domácnosti k milenke.

Zo znaleckého posudku č. 8/2025 XXXXX znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých vyplýva záver, že XXXXX v konfliktných situáciách s obvineným vedela vyjadriť odpor aj priamym vyjadrením, vedela sa ofenzívne verbálne voči obvinenému postaviť. K zmene jej postojov vo vzťahu k obvinenému v podstate nedošlo, vždy sa u nich striedali obdobia pokoja a konfliktov. Aktuálne je zmena jedine v prerušení kontaktu s obvineným, ale to súvisí s aktuálnym sporom medzi nimi kvôli výživnému. Konanie obvineného nespôsobovalo poškodenej fyzické alebo psychické utrpenie, išlo o konfliktné domáce fyzické násilie v podobe bitiek, úderov, kopancov a psychické násilie, ktoré bolo vo forme ponižovania, devalvovania. Išlo o proces konfliktného domáceho násilia, kde bola vzťahová disharmónia, ale prirodzená v dyáde rodič – dieťa. Konfliktné spolužitie a násilie bolo u nich ako súčasť konfliktných stretov nielen medzi poškodenou a obvineným ale aj inými členmi domácnosti. Išlo o fyzické násilie aj psychické násilie, ktoré prepuklo v reakcii na konkrétnu vyhrotenú situáciu. Nebolo ukotvené v permanentnej kontrole a devalvovaní ľudskej dôstojnosti druhého ako je to typické pre týranie. Objektívne sa nemanifestovali symptómy, ktoré by odkazovali na diagnózu PTSP, rovnako ani subjektívne poškodená nič z uvedeného neudávala. Neboli naplnené všetky znaky syndrómu CAN. Poškodená udala, že konanie obvineného vníma ako týranie, je to však jej subjektívny pocit, objektívne ťažké príkorie preukázané nebolo. Osobnosť poškodenej je menej zrelá, inferiorna s emočne nestabilnými, narcistickými, impulzívnymi rysmi, prítomné ukazovatele veľkých hrotov emócií, plánovanie svojho správania oslabené, slabšia schopnosť introspekcie, v dôsledku čoho vznikajú v interpersonálnych vzťahoch konflikty. Jej percepciu reality vo výraznej miere ovplyvňuje zvýšené subjektivistické prežívanie a myslenie, ktoré je ovplyvnené emóciami a to jej všeobecnú vierohodnosť znižuje aj v súvislosti s limitom sluchového postihnutia. Rovnako je mierne znížená aj špecifická vierohodnosť. Aktuálny psychický stav poškodenej Renáty je priaznivý, aktuálne nie sú prítomné znaky depresie, alebo posttraumatickej stresovej poruchy, či psychického diskomfortu. Udalosti, ktoré popisovala nezanechali následky v podobe psychickej choroby.

Zo znaleckého posudku č. 5/2025 XXXXX znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých vyplýva záver, že u XXXXX neboli zistené známky patologickej agresivity, agresivita nie je kanalizovaná zakaždým priamo, otvorene, brachiálnym spôsobom, skôr vo forme ofenzívnych direktívnych reakcií, v ojedinelých prípadoch sa ale môže stať, že obvinený brachiálnu agresiu použije, agresivita nepatrí k dominantným trvalým črtám jeho osobnosti, ale kompenzátorne sa agresia môže vyskytovať pri nezvládnutí záťaže. Obvinený je schopný správne vnímať a reprodukovať prežité udalosti, neboli u neho zistené nadmerné sklony ku klamstvu, fabulácii, fantázii, skresľovaniu udalosti. Môže niektoré udalosti zľahčiť, aby sa vzhľadom k svojmu procesnému postaveniu obvineného ukázal v lepšom svetle. K poškodenej XXXXX aktuálne nič necíti, je viazaný už v inom partnerskom vzťahu. Čo sa týka Renáty a XXXXX je smutný z toho, že nemajú kontakt a chcel by tento kontakt obnoviť. Jeho citová vybavenosť je na nižšej úrovni, emotivita je plochšia a egocentrická, čo svedčí o menšej miere empatie voči druhým ľuďom. Najpravdepodobnejším motívom konania obvineného bolo odtlmenie prostého afektu v emočne náročnej situácii. Spúšťačom bola jeho osobnosť – snaha preceňovať svoje schopnosti a prezentovať svoje názory ako jediné správne, nekompromisnosť vo vzťahoch a neriešené konflikty - neschopnosť komunikovať problémy, ktoré vznikali.

Znalkyňa XXXXX pri výsluchu dňa 24.09.2025 zotrvala na znaleckých posudkoch, ktoré vypracovala v predmetnej trestnej veci. Vo výsluchu uviedla, že vzťah manželov bol od začiatku konfliktný, nerovný, čo sa týka vzťahu obvineného a XXXXX, nešlo o týranie. XXXXX sama hovorila, že do konfliktov s obvineným otvorene vstupovala. U Diany a XXXXX, nešlo o syndróm týrania, ale išlo o prísnu výchovu s prvkami domáceho násillia, fyzického násillia. Poškodenou Dianou neboli popísané závažné formy fyzických útokov. XXXXX sa voči obvinenému dokázala vyhraniť, nie je naplnený znak strachu, ktorý by u týranej osoby spôsoboval výkon činností, ktoré týraná osoba predpokladá, že obvinený chcel spraviť, pričom aj tak by to nebolo dost', poškodená sa obvinenému dokázala postaviť a robila mu napriek.

Vo vyšetrovacom spise sa ďalej nachádzajú listinné dôkazy z nich najmä: trestné oznámenie právneho zástupcu poškodených podané 18.05.2023, list XXXXX napísaný rodičom dňa 24.12.2015, komunikácia cez aplikáciu WhatsApp medzi XXXXX a obvineným v mesiaci marec roku 2020, komunikácia medzi XXXXX a obvineným z mesiaca február, máj, júl roku 2021, január, august 2020, komunikácia medzi XXXXX a obvineným v mesiaci január, február, marec roku 2020, júl, august, september, október, december roku 2022, rodinné fotografie, potvrdenie o návšteve Centra pre obeť a obsahu poradenstva z Centra Slniečko, n.o. zo dňa 24.05.2024, úradný záznam Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 22.01.2020, rozsudok Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa 13.02.2020, právoplatný dňa 27.02.2020 o rozvode manželstva XXXXX a XXXXX, rozsudok Okresného súdu XXXXX sp. zn. 7C/64/2021 zo dňa

25.06.2024, právoplatný dňa 17.07.2024 o vyporiadaní BSM manželov, kde návrh na vyporiadanie BSM manželov podala XXXXX dňa 23.11.2021.

Trestné oznámenie bolo podané XXXXX, ktorý zastupoval v civilnom konaní XXXXX pri vysporiadaní BSM manželov po rozvoде, pričom sa odvolal na vyhlásenia detí XXXXX, XXXXX a XXXXX Majerčáka vo veci vyporiadania BSM manželov zo dňa 08.05.2023. Po podaní trestného oznámenia, po vypočutí poškodených XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX Majerčáka, podozrivého XXXXX bola uznesením zo dňa 21.08.2023 bola vec odmietnutá podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku. Sťažnosť splnomocnenca poškodených proti odmietnutiu veci bola uznesením prokurátorky zo dňa 06.11.2023 zamietnutá podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku. Pre nedostatočne zistený skutkový stav a potrebu znaleckého skúmania bol nadriadenou prokuratúrou daný pokyn na začatie trestného stíhania. Na základe výpovedí poškodených XXXXX, XXXXX, XXXXX pred začatím trestného stíhania, ktoré by boli v tejto trestnej veci najpodstatnejšími a priamymi usvedčujúci dôkazmi, a ktoré správanie obvineného pociťovali ako týranie, bolo uznesením vyšetrovateľky PZ zo dňa 06.11.2024 začaté trestné stíhanie a súčasne bolo obvinenému vznesené obvinenie. Následne vykonaným vyšetrovaním, znaleckým skúmaním boli zistené skutočnosti, v dôsledku ktorých je nutné konštatovať, že skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, nemá znaky trestného činu.

Objektívna stránka zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona spočíva v konaní páchatel'a, ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedenou v tomto ustanovení.

Podľa ustálenej súdnej praxe a platnej judikatúry sa týraním rozumie také zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, necitlivosti a bezohľadnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba vzhľadom na jeho intenzitu, hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie, resp. psychické alebo fyzické útrapy. Nevyžaduje sa, aby obeť bola spôsobená ujma na zdraví. Ide tak o telesnú alebo duševnú bolesť, ktorá ovplyvňuje obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvá celkom krátky, prechodný čas. Vyžaduje sa úmyselné konanie. Vo väčšine prípadov týrania ide páchatel'ovi o získanie nadvlády nad životom svojej obeť a o získanie moci rozhodovať o jej živote. Pri psychickom násilí násilník môže svoju obeť osočovať, ponižovať, kontrolovať, sledovať, či nútiť k poslušnosti príkazov s cieľom útočiť na jej psychiku a spôsobiť jej trvalú psychickú ujmu, pričom tento druh násilia páchatel' systematicky a neustále opakuje, až získava nad svojou obeťou moc a prevahu a vzbudzuje u nej strach a pocit bezmocnosti. V tomto prípade nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by konaním obvineného došlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona.

V konaní nie je sporná disharmónia v manželstve obvineného a poškodenej XXXXX. Obvinený vypovedal, že výchova poškodenej voči deťom bola benevolentná, všetko im dovolila, keď prišiel domov nebolo navarené, upratané. Skutočnosť, že mali rozdielny pohľad na výchovu detí vyplynulo tiež z výpovede poškodenej. Čo sa týka samotného konania, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie, poukazujem na skutočnosť, že z výpovede poškodenej XXXXX vyplynulo,

že obvinený jej dal 1 x facku, pričom situáciu popísala tak, že XXXXX jej povedal, že má uvariť, na čo mu poškodená povedala, že prepáč, nemám chuť, preto sa XXXXX rozčúľil a dal jej facku, bola šokovaná z jeho prístupu, roztriasla sa, nevedela čo má robiť, tak poslúchala a niečo uvarila. Bola zvyknutá celý život pri mame, keď sa osamostatnili, cítila sa nesvoja. Potom ju ešte 1 x ju udrel po ramene, keď bránila dcéry pred obvineným a jeho fyzickým napadnutím, z čoho bola v šoku, roztriasla sa. K iným fyzickým útokom voči nej neprišlo. Následne poškodená popisuje konflikty, ktoré vznikali medzi obvineným a deťmi Dianou a Renátou, do ktorých vstupovala a vyjadrovala svoj názor, pričom tiež priznala fyzické ataky voči deťom z jej strany, keď deti neposlúchali. Poškodená vypovedala, že ju obvinený ponižoval, že nič nevie, nič nevie vybaviť, načo poškodená reagovala, že áno však bola stále doma, bola doma 15 rokov. XXXXX povedal, že on všetko vybaví, tak to akceptovala. Ponižoval ju, že je tučná, načo poškodená reagovala no a čo má s tým robiť, má tri deti. Ponižoval ju, že sa nepekne oblieka, vykrikoval jej, že míňa peniaze, pozeral pokladničné bloky, načo reagovala slovami, na čo sa za to hádajú. Stále sa hádali. Poškodená však zároveň uviedla, že XXXXX chodil do roboty, zarábala peniaze. V prípade obvineného a poškodenej XXXXX sa tak jednalo o konfliktné spolužitie, ktoré sa vyznačovalo drobnými fyzickými útokmi (1 x facka, 1 x úder po ramene), no najmä vzájomnými hádkami, konfliktami, ktoré vznikli z konkrétnej situácie, ktoré síce trvali po dlhší čas, ale nedosiahli takej intenzity, aby naplnili znaky týrania. Podľa ustálenej judikatúry pre týranie nestačí zhoršenie kvality života (krik obvineného na poškodenú, vzájomné nezhody), ale týraná osoba musí pociťovať správanie tyrana ako ťažké príkorie, resp. fyzické a psychické útrapy čo u poškodenej absentuje. Z psychologického hľadiska nemožno poškodenú považovať za týranú. V danom prípade išlo o narušené manželské spolužitie. Konanie obvineného teda nebolo takej intenzity, ktorá by sa stupňovala, takého rozsahu, závažnosti a nebezpečnosti, ako to vyžaduje § 208 Trestného zákona. Nie je možné, aby všetky manželské a rodinné hádky, nedorozumenia, vzájomné urážky, drobné napadnutia, nech už trvali akúkoľvek dobu, boli riešené trestnoprávne. V tejto súvislosti tiež poukazujem na závery znaleckého posudku č. 6/2025. Poškodená, čo sa týka fyzických útokov obvineného na dcéry, uviedla, že videla ako obvinený kopol Renátu do brucha, videla ako obvinený dal Diane pri stole facku, Diana mala rozťatú peru, odišla do izby, plakala. Iné nevidela. Poškodená podala žiadosť o rozvod z dôvodu mimomanželského vzťahu jej manžela, pričom trestné oznámenie pre týranie bolo podané až v čase vyporiadania BSM manželov, kedy mal každý z bývalých manželov inú predstavu o vyporiadaní spoločného majetku.

Z výpovede poškodenej XXXXX vyplynulo, že bola na druhom stupni základnej školy, keď bolo zo strany otca viac trestov, bitiek, ktoré nasledovali, keď mu papuľovala, oponovala, vždy argumentovala, čo otec nemal rád. Občas ju otec zbil, dostala facky, rukou po ústach, mala aj rozťatú peru, dostala aj po zadku, po chrbte, sotil ju na gauč, pretože niečo neposlúchla, niečo zle urobila. Keď bola malá vzťah s otcom bol dobrý, keď otec začal mamu podvádzať, vzťahy doma sa zhoršili, bol stále nervózny. Otec dával veľa trestov a zákazov, otec stále hovoril, že výchova má byť tvrdá, že to je správna výchova. Otec bol maximálne prísny, prikazoval, rozkazoval, nemala pri ňom pocit voľnosti. Po odchode otca zo spoločnej domácnosti, boli so sestrou Renátou navštíviť otca a jeho priateľku, z návštevy mali neprijemný pocit, pretože sa pred nimi otec s priateľkou bozkávali. Manipuloval ich, aby boli so sestrou proti mame, napríklad pri vypsoriadaní bytu, v ktorom bývali, hovoril, že by bolo dobré, nech si mama hľadá byt, on ten byt od nej odkúpi a bude

tam bývať s nimi. V prípade obvineného a poškodenej XXXXX sa tak jednalo o konfliktné spolužitie, kde bola vzťahová disharmónia, ktorý je daná vzťahom rodič – dieťa, ktoré sa vyznačovalo drobnými fyzickými útokmi, no najmä vzájomnými hádkami, konfliktami, ktoré vznikli z konkrétnej situácie, ktoré síce trvali po dlhší čas, ale nedosiahli takej intenzity, aby naplnili znaky týrania. Podľa ustálenej judikatúry pre týranie nestačí zhoršenie kvality života (krik obvineného na poškodenú, vzájomné nezhody), ale týraná osoba musí pociťovať správanie tyrana ako ťažké príkorie, resp. fyzické a psychické útrapy čo u poškodenej absentuje. Pokiaľ poškodená subjektívne pociťovala správanie obvineného ako týranie, tieto jej pocity nezodpovedajú objektívnemu nález. Z psychologického hľadiska nemožno poškodenú považovať za týranú. Konanie obvineného teda nebolo takej intenzity, ktorá by sa stupňovala, takého rozsahu, závažnosti a nebezpečnosti, ako to vyžaduje § 208 Trestného zákona. V tejto súvislosti tiež poukazujem na závery znaleckého posudku č. 7/2025. Zároveň je potrebné poukázať na aktívnu písomnú komunikáciu poškodenej Diany s otcom v čase rozvodu a po rozvode jej rodičov, ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu, v ktorej sa napríklad otcovi chváli ako sama varí, sťažuje sa na správanie sestry Renáty, ktorá ju mala tiež fyzicky napadnúť, zdôveruje sa otcovi so situáciou aká je doma, čo sa deje u nich doma, pričom v nej tiež prejavuje záujem o otca. Z obsahu vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že vnímanie otca sa u poškodenej zmenilo v čase sporu o majetok, kedy sa poškodená priklonila sa na stranu matky.

Z výpovede poškodenej XXXXX vyplynulo, že otec ju udrel päťou do chrbta, kopal do chrbta, kopol do brucha, buchol do nosa päťou, veľakrát jej dal facky, sotil ju až spadla, masla aj modriny, ale nie, že by ju stále bil, bolo to, keď ho nerešpektovala, neposlúchala ho. Mala z neho strach. Napriek tomu mu však robila napriek, keď si nechala naschvál vybiť na mobile kredit, aby s ním nemusela komunikovať a mohla sa slobodne túlať, keď jej otec nedal peniaze, tak si vec z obchodu ukradla, neposlúchala v škole, vyskúšala fajčenie, preto ju otec zbil, nechcela doma upratať, nechcela doma umyť riad, otec na ňu kričal, že nič nerobí a zbil ju. Tiež uviedla, že bola zo dvakrát zbitá aj matkou. K intenzite útokov na jednej strane uviedla, že nebolo to stále, že by ju otec bil, na druhej strane uviedla, že má pocit, že za týždeň ju 2-3 krát fyzicky napadol, keď bolo lepšie, bolo to 1-2 krát do týždňa, ale mala pocit, že toho bolo veľa. Z fyzických útokov mala len modriny, nikdy nebola na ošetrení. Robila veci otcovi na truc aj keď vedela, že ju zbije. Poškodená uviedla, že sa cítila v škole zo strany spolužiakov šikanovaná, tak preto aj vybuchla, nerešpektovala školu, zle sa správala. Mala pocit, že všetci v škole sú proti nej a otec veril všetkým okolo. Pokiaľ sa jedná o GPS v jej kabelke, sama poškodená uviedla, že mala vtedy 15-16 rokov, poškodená uviedla, že nerešpektovala otca, z výsluchu jej sestry Diany vyplynulo, že Renáta chodila aj poza školu, pričom obvinený logicky vysvetlil, že sa o dcéru bál a chcel vedieť, kde sa pohybuje. Ponižoval ju, v súvislosti s obliekaním jej hovoril, že vyzerá ako kurva, že sú sprosté, nevedia sa správať. V prípade obvineného a poškodenej XXXXX sa tak jednalo o konfliktné spolužitie, kde bola vzťahová disharmónia, ktorý je daná vzťahom rodič – dieťa, ktoré sa vyznačovalo drobnými fyzickými útokmi, no najmä vzájomnými hádkami, konfliktami, ktoré vznikli z konkrétnej situácie, ktoré síce trvali po dlhší čas, ale nedosiahli takej intenzity, aby naplnili znaky týrania. Podľa ustálenej judikatúry pre týranie nestačí zhoršenie kvality života (krik obvineného na poškodenú, vzájomné nezhody), ale týraná osoba musí pociťovať správanie tyrana ako ťažké príkorie, resp. fyzické a psychické útrapy čo u poškodenej absentuje. Pokiaľ

poškodená subjektívne pociťovala správanie obvineného ako týranie, tieto jej pocity nezodpovedajú objektívnemu nálezmu. Z psychologického hľadiska nemožno poškodenú považovať za týranú. Konanie obvineného teda nebolo takej intenzity, ktorá by sa stupňovala, takého rozsahu, závažnosti a nebezpečnosti, ako to vyžaduje § 208 Trestného zákona. V tejto súvislosti tiež poukazujem na znalecký posudok č. 8/2025. Pokiaľ sa jedná o sebapoškodzovanie Renáty, ktoré rodičia nevideli, a to ani matka, s ktorou ako tvrdí mala dôverný vzťah, nezdôverila sa ani jednému z nich, nie je možné jednoznačne určiť, že je to následok správania sa obvineného ako jedinej možnosti, keďže poškodená Renáta to dávala najskôr do súvisu so správaním sa otca voči nej, zároveň však tiež uvádzala, že mala ťažkosti tiež v škole, cítila ako by boli v škole všetci proti nej, pridávala motív získania pozornosti rovesníka, chlapca.

Zároveň je potrebné poukázať na list Renáty, ktorý napísala rodičom dňa 24.12.2015, v ktorom sa rodičom ospravedlňuje sa svoje zlé správanie, vyjadruje snahu zmeniť sa, zároveň píše o tom, aby mala väčšiu voľnosť, keď bude mať 15 rokov, tiež píše ako bol otec celý rok nespokojný a smutný, aby vyjadroval vďačnosť slovne a nie len kývaním hlavou. Obsahom listu nie sú žiadne výčitky alebo popisy fyzického alebo psychického násillia zo strany otca voči Renáte. Tiež je potrebné poukázať na aktívnu komunikáciu poškodenej Renáty s otcom cez aplikáciu WhatsApp a správy, ktoré si písali v čase po rozvode rodičov, v ktorej sa otcovi sťažuje sa na správanie sestry Diany a matky, ktorá ju mala tiež fyzicky napadnúť, zdôveruje sa otcovi so situáciou aká je doma, čo sa deje u nich doma, pričom v nej tiež píše otcovi ako ho miluje.

Pokiaľ sa jedná o kameru, ktorú nainštaloval obvinený do chodby, s jej inštaláciou súhlasila matka. Pokiaľ sa jedná o inštaláciu kamery obvineným do kúpeľne, je rozpor medzi obvineným a poškodenými, či matka vedela o inštalácii uvedenej kamery. Avšak podstatné je, že nebol v priebehu vyšetrovania predložený a ani nie je možné v súčasnej dobe už zistiť, či kamera reálne niečo nahrála a čo bolo konkrétne obsahom nahrávky, preto v danom prípade nie sú naplnené znaky žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, spôsobením rán a popálenín, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu, stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním, alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Pre naplnenie materiálnej stránky tohto trestného činu teda nestačí len akékoľvek neprijateľné správanie, tak ako to bolo v tejto veci, ale musí to byť také intenzívne konanie, ktoré vzhľadom na všetky okolnosti je spôsobilé naplniť znak fyzického alebo psychického utrpenia. Práve táto podstatná okolnosť v tejto trestnej veci nie je preukázaná, pretože ak aj poškodené boli vystavené konfliktom s obvineným, jeho neprístojnému správaniu a ponižovaniu, nenaplnilo toto konanie intenzitu týrania alebo ťažkého príkoria v tom zmysle, ako to vyžaduje Trestný zákon.

Vychádzajúc zo všetkých dôkazov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise,

potom nie je možné tvrdiť, že je preukázané, že obvinený sa dopustil takého konania, ktorým bez pochybností naplnil objektívnu aj subjektívnu stránku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, prípadne iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Na základe uvedeného som dospela k záveru, že poškodenými popisované konanie obvineného bez ohľadu na jeho možné vyprovokovanie nemožno akceptovať ako bežný spôsob správania sa v medziľudských vzťahoch navyše, ak sa takého konania opakovane dopustí obvinený voči svojej v tom čase manželke a deťom. Mám za to, že takéto konanie, vyznačujúce sa vyššou mierou hrubosti, môže napĺňať všetky znaky priestupku podľa § 49 odsek 1 písmeno d), písmeno e) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov na prejednanie ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Irena Dudášová
prokurátorka